

शब्दकल्पद्रुमः।

तृतीयकाण्डम्।

प

पक्तिशू

पक्

प, पकारः। स तु पञ्चमवर्गस्य प्रथमो अङ्गनस्यैक-
विंशतितमो वर्णः। अस्थोच्चारणस्थानं ओष्ठः।
इति आकरणम् ॥ (तथा च शिचायाम्।
“कृष्णवह्निविच्युयशास्त्रालया ओष्ठजावुपू” ॥
अस्थोच्चारणे आभ्यन्तरप्रयत्नः। ओष्ठेन सह
जिह्वायस्य स्पर्शः ॥) तत्पर्यायः। लोहितः २।
पार्श्वः ३। शूरः ४। इति रुद्रवामले वर्णाभि-
धानम् ॥ अस्य तत्त्वं यथा,—

“अतः परं प्रवक्ष्यामि पकाराक्षरमवयवम्।
चतुर्वर्गप्रदं वर्णं शरच्चन्द्रसमप्रभम् ॥
पञ्चदेवमयं वर्णं स्वयं परमकुङ्कुली।
पञ्चप्राणमयं वर्णं त्रिशक्तिमयं सदा ॥
त्रिगुणावहितं वर्णमात्मादितस्त्वयुतम्।
महामोक्षप्रदं वर्णं हृदि भावय मार्जितम् ॥”

इति कामधेनुतन्त्रे ५ पटलः ॥

(वङ्गभाषायां) अस्य लेखनक्रमो यथा,—

“कुक्षिता वामरेखायाः कोणाद्विच्युतोऽपरा।
कुक्षिता सापि विज्ञेया मात्रा वामोन्नता तथा ॥
शम्भुत्राणां भगवती क्रमशःशक्तौ तिष्ठति” ॥

इति वर्णोद्धारतन्त्रम् ॥

अस्थोत्पत्तिप्रकारो यथा,—

“ऋदुरेककारश्च मृदङ्गो दन्तगुणः।
हृत्तवर्गलवानोष्ठगानुपपन्नानसंज्ञकान्” ॥
इति प्रपञ्चसारः ॥ तस्य ध्यानं यथा,—

“विचित्रवसनं देवीं हिमज्वां पङ्कजेष्वनाम्।
रक्तचन्दनलिभाङ्गौ पद्ममालाविभूषिताम् ॥
मणिरत्नादिकेयूरहारभूषितवियहाम्।
चतुर्वर्गप्रदौ नित्यां नित्यानन्दमयी पराम् ॥
एवं ध्यात्वा पकारान् तन्मन्त्रं दृष्ट्वा जपेत्” ॥

इति वर्णोद्धारतन्त्रम् ॥ तस्य नामानि यथा।

“पः प्रपियता लोच्छ्वा लोहितः पञ्चमो रमा।
गुणकर्ता निधिः शेषः कालरात्रिः सुवाहिता ॥
तपनः पालनः पाता पद्मेणुर्निरञ्जनः।
सावित्री पातिनी पानं वीरतन्त्रो घनुर्हरः ॥
दक्षपार्श्वः सेनानी मरीचिः पवनः शनिः।
उज्ज्वलं जयिनी कुम्भोत्थलं रेखा च मोहकः ॥

मूला द्वितीयमिन्द्राक्षी लोकाक्षी मन आत्मनः” ॥

इति नागतनशास्त्रम् ॥

(अनुबन्धविशेषः। यथा कविकल्पद्रुमे।

“नः स्वादिः पो सुचादिर्मः शमादिर्मो गिचोश्चमोः।

तेन सुचलश्च प औ मोच इत्यस्य लटि सुचति ॥)

पः, पुं, (पातयति वेगेन दृष्टादौन्। पत् + कर्त्तरि

ङः। अन्तर्गिच्।) पवनः। (पतति दृष्टात्।

पत् + कर्त्तरि ङः।) पर्वणम्। (पीयते इति।)

पानम्। पाता। इत्येकाक्षरकोषः ॥

(यथा, मनुः। २। १३६।

“राजकातकयोश्चैव कातको वृपमानभाक्” ॥)

पङ्कजः, पुं, स्त्री, (पचति आदिनिष्ठलटमासमिति।

पच् + क्तिप्। पक् शब्दः तस्य कणः कलह-

शब्दः कोलाहलशब्दो वा यच्।) शबर-

लयः। इत्यमरः ॥ २। २। २० ॥ (यदुक्तम्।

“मध्येविम्बाटवि पुरा पङ्कजस्थानायणीः।

पङ्कोपतिरभूदयः पिङ्गाश्च इति विद्युतः” ॥)

पक्तपौडः, पुं, दृक्विशेषः। पखौडा इति

हिन्दी भाषा। तत्पर्यायः। पञ्चकलः २

वर्हणः ३ पञ्चरश्मकः ४। अस्य गुणाः। दृष्ट-

ञ्जनविधौ शस्त्रत्वम्। कटुत्वम्। जीर्णज्वरापह-

त्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः ॥

पक्ता, [ऋ] त्रि, (पचतीति। पच पाके +

“खुल्लचौ” ॥ ३। १। १३३। इति ढप्।)

पाककर्ता।

(यथा अथर्ववेदे। १०। ६। ७।

“ये ते देविः शमितारः पक्तारो ये च ते जनाः” ॥)

अयौ पुं। यथा। आयेये २ अध्यायः ॥

“अन्नस्रष्टा च पक्ता च पचमोक्ता पचे नमः” ॥

पक्तिः, स्त्री, (पचते परिणम्यते इति। भावे

क्तिन्।) गौरवम्। पाकः। इति मेदिनी ॥

(यथा, मनुः। ३। ६७।

“वेवाहिकेयौ कुर्वन्तं यज्ञं कर्म यथाविधि।

पञ्चयज्ञविधानञ्च पक्तिज्ञानादिकीं यही” ॥)

पक्तिशूलः, स्त्री, (पक्तौ भुक्तस्यान्नादिकस्य परि-

भावे जायते यत् शूलं रोगविशेषः।) परिणाम-

शूलम्। तत्पर्यायः। पाकजम् २ परिणामजम्
३। इति राजनिर्घण्टः ॥

पक्कं, स्त्री, (पचतेऽनेन। पच् “यष्टवीपचिव-
चौति” ॥ ऊर्णा ४। १६६। इति ञः।) गार्ह-
पत्यादिः। इत्युणादिकोषः ॥

पक्किमं, त्रि, (पाकेन निर्धत्तम्। डु पच पाके

+ “क्षितः क्तिः” ॥ ३। ३। ८८। इति क्तिः।

“क्तेर्ममं नित्यम्” ॥ इति मम्।) पाकिमम्।

पाकाज्जातम्। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

पक्कं, स्त्री, (पचते स्म। पच + क्त। “पचो वः”।

८। २। ५२। इति निष्ठातस्य वः।) खिन्न-

तण्डुलादि। तत्र पाकस्य विधिनिषेधादिव्या-
—

“पूर्वाग्नाभिसुखो भूत्वा उत्तराग्नासुखेन वा।

पचेदन्नञ्च मध्याह्ने वायाह्ने च विवर्जयेत् ॥

अप्यग्नाभिसुखे पक्ता अन्तर्गतं निषेध च।

पूर्वसुखो घर्मेकामः शोकहानिश्च दक्षिणे ॥

श्रीकामसौत्तरसुखो पतिकामश्च पश्चिमे ॥

रेशान्वाभिसुखे पक्ता दरिद्रो जायते नरः” ॥*

“यदा तु आयेसे पात्रे पक्कमत्राति वै द्विजः।

स पापिष्ठोऽपि सुहृत्कोशं रौरवे परिपचते ॥

तामे पक्ता चचुर्हानिर्मेयौ भवति वै जयम्।

स्वर्णपात्रे तु यत् पक्कं अन्तं तदपि स्मृतम्” ॥*

“पिष्टम्यां पक्कमन्नञ्च पिष्टयेन्न यश्चिन्ति।

पुच्छरीकस्य यज्ञस्य लभते फलमोक्षितम् ॥

वातुलेन तु यत् पक्कं भगिन्या च कनिष्ठया।

असगोत्रेण यत् पक्कं शोणितं तदपि स्मृतम् ॥

अभक्तेन च यत् पक्कं स्त्रिया पक्कं तथैव च।

पक्कपात्रे च यत् पक्कं तत् सर्वं निष्कलं भवेत्” ॥*

“उद्धमरेण काष्ठेन कदम्बस्य दलेन च।

शालेन करमर्द्देन उदरावर्तकेन च ॥

पक्काज्ञं नैव भुञ्जीत सुहृदा रात्रिमुपावसेत्।

गर्हितान्नमवीरानं सुहृदा लब्धं समाचरेत् ॥

अप्राजा वातु वनिता नाडीयादेव तदुच्यते” ॥

“शालकाष्ठस्य पक्काज्ञं शिरोपकस्य चैव हि।

कलिचकटाकस्यैव वक्त्राधारणकस्य च।

भेरण्डशास्त्रज्ञैर्नापि पक्काज्ञं गर्हितं स्मृतम्” ॥*